

TIEN VARRELTA.

Tukholman kongressi 1913. Kuten tunnettu, pidetään eurooppalaisen teosofisen liiton seitsemäs yleinen kokous Ruotsin pääkaupungissa ensi kesäkuun 15-18 p:nä. T. S:n presidentti Mrs Annie Besant johtaa kokousta, johon saavat osaa ottaa ainoastaan Teosofisen Seuran jäsenet. Julkisia esitelmiä pitävät Mrs. Besant ja toht. Steiner. Kokouspaikka on Kungliga Musikaliska Akademien'in juhlasali. Jäsenkortin hinta tulee olemaan noin 8 á 10 kruunua; kortti oikeuttaa julkisiinkin luentoihin, mutta yhteisistä aterioista on eri maksu. Esitelmistä, joita kokouksessa halutaan pitää (englannin, saksan tai ranskan kielellä), on ilmoitettava ennen helmikuun 15 p:ää 1913 kokouksen ylijärjestäjälle, insinööri A. Knösille, Engelbrektsgatan 7, Stockholm. Kokouksen yhteydessä toimeenpannaan taidenäyttely. Joka haluaa asettaa teosofishenkisiä maalauksia y. m. taideteoksia näytteille, hän ilmottakoon asiasta niin pian kuin mahdollista (viimeistään maaliskuun 31 p:nä 1913) näyttelyn järjestäjälle, legatsionineuvos Harald Bildtille, Engelbrektsgatan 7, Stockholm.

Annie Besant ja Suomi. T. S:n presidentti tulee käymään Suomessa Tukholman kokouksen jälkeen kesällä 1913.

Tietäjän tästä numerosta on tilan puutteen takia täytynyt jättää pois sekä astrologinen artikkeli että nuorten osasto. Sangen mieltäkiinnittävä kirjoitus „Niitä näitä astrologian alalta“ tulee ensi numeroon. Tässä numerossa täytyi julkaista osasto „Kysymyksiä ja vastaus“, joka jo oli odottanut aikansa.

Teosofia ja Esperanto. Parisin Esperantoseuran ja Lontoon teosofisen Kustannusliikkeen yhteisellä kustannuksella on ilmestynyt kirja „Mestarin jalkojen juuressa“ esperantokielellä. Sen nimi kuuluu *Ce la piedoj de la Majstro de Alcyone*. Kun permeso tradukita de W. W. Mann. Pienen alkulauseen on kirjottanut esperantoksi Amerikan T. S:n ylisihiteeri, Mr. A. P. Warrington. Kirjan hinta on Smk 2: 25 (postivapaasti 2: 40) ja voidaan tilata Teos. Kustannusliikkeen kautta.

Esperanto ja Ido. Keinotekoinen kieli esperanto on voittanut suunnattoman paljon kannattajia ympäri maailmaa – paljon myös teosofisissa piireissä – eikä kukaan voine kieltää, että se on ollut suurena ja innostuttavana apuna erikielisten ihmisten yhteispyrinnöissä ja seurustelussa. P. E:kin on osannut esperantoa 90-luvun alkupuolella ja ymmärtäähän sitä osaamattakin jokainen kielitaitoinen ihminen. Mutta on siinä kielessä kohtia, jotka eivät tyydytä kauneuden vaatimuksia, esim. monikon j-pääte ja siitä syntyvät diftongit ja *mal*-prefiksi laatusanan edessä osottamassa vastakohtaa: *bona*, hyvä, *malbona*, paha. Vaan *de gustibus non est disputandum*. Viime aikoina on uudempi keinotekoinen kieli myös vetänyt suurta huomiota puoleensa. Tämä kieli on *Ido* ja ovat useat tiedemiehet puoltaneet sen etevämmyyttä esperanton rinnalla. Ehkä se on jonkun verran soinnukkaampi. Kuinka lienee, varmastikaan ei vielä ole keksitty lopullista muotoa keinotekoiselle maailmankielelle. Mutta epäilemättä sekä

esperanto että ido ovat välttämättömiä ylimenomuotoja, kuten volapük aikoinaan oli.

Lahjoja teosofiselle liikkeelle. Kustannusliike on saanut: O. M. 10: –. „Maakassa“: W. A. 40: –, T. S. jäsen 25: –, C. P. 50: –, A. H. 25: –, F. O. 20: –, P. S. 100: –, R. L. 17:50.

Monet „maakassalle“ lahjottajat ovat ilmaisseet ilonsa - - n ehdotuksesta marraskuun Tietäjässä. Eräskin, P. S., joka samassa lähetti 100: –, lausuu m. m. kirjeessään: „Kun luin viime Tietäjästä erään aatetoverin ehdotuksen, että päästettäisiin päämaja vapaaksi maksamisveloista, joista tulisi 40 mk, kunkin jäsenen osaksi, niin minä yhdyin siihen ehdotukseen iloisella tunteella, vaikka en täällä voi tietää ketään, jonka kanssa voisin puhella asiasta, että se on yhteistyötä – toiset kokoo ja toiset johtaa. Mutta se on minun haluni ja tahtoni, että me jäsenet maksamme päämajan velat; ja minä ehdottaisin, että jokainen jäsen, jolla on myötätuntoa ja halua ja tahtoa elää teosofian hyväksi, voisi pienentää rahamenoja vaatteissa ja ruokahuushollissa, että voisi uhrata tuloistaan henkiselle kehitysaatteelle. Kun on paljon seuran jäseniä, jotka eivät voi parhaalla tahdollaankaan maksaa 40 mk., niin me toiset, jotka voisimme maksaa, maksaisimme itsemme edestä ja köyhemmän veljemme eli sisaremme edestä, ja niin päästetään päämaja vapaaksi ikeen alta. Ja tunnen, että minun on pantava tämä homma alkuun; omalta kohdaltani lähetän 100 mk.“

Aino Heino †. Yhden nuorimmista, mutta samalla uskollisimmista työntekijöistään menetti Suomen teosofinen liike Aino Heinin kuollessa. Hän oli yksi niitä ihmisiä, jotka teosofiaan tutustuttuaan antavat sille koko sydämensä, – eikä ole liioiteltua sanoa – koko elämänsä. Hän oli, kuten hänen vanha isänsä hetken tunteitten pakotuksesta lausui hänen haudallaan, ollut totuudenetsijä varhaisimmasta lapsuudestaan asti. Ja kun hän vihdoin totuuden löysi, niin hän ei tyytynyt siihen, vaan hän uhraisi kaikki nuoret voimansa palvellakseen teosofiaa ja levittääkseen sen julistamaa tietoa muille. Huolimatta nuoresta iästään oli hänellä kylliksi rohkeutta koota ympärilleen joukko yhdenikäisiään, joissa hän herätti harrastusta ja innostusta teosofiaan. Pitkäaikaiseksi ei hänen vaikutuksensa fyysillisellä tasolla tullut. Jo vuosi sitten alkoi hänen terveytensä arveluttavasti riutua. Voimat heikkenivät heikkenemistään, kunnes kuolema tuli t. k. 5 p:nä vapauttamaan tämän nuoren, mutta voimakkaan hengen fyysillisen ruumiin kahleista.

Niin suuri tappio kuin hänen poismenonsa olikin, ainakin näennäisesti Suomen teosofialle, niin se on samalla kääntynyt voitoksikin. Sillä hänen palava innostuksensa on antanut rohkeutta hänen jällelle jääneille tovereilleen jatkamaan hänen työtään Kuopion teosofisen nuorisoliiton hyväksi. Ja kun hänen isänsä lausui hänen haudallaan, että se elämän vakaumus, jonka hän oli saavuttanut kesti kaikki koettelemukset, »kesti terveyden päivinä, kesti sairauden päivinä, kesti kuoleman majesteetin edessä», niin se teki suuren vaikutuksen lukuisiin läsnäolijoihin. Sillä mitä isä puhuu rakkaimman lapsensa haudalla, ei voi olla muuta kuin syvimmästä vakaumuksesta lähtenyt. Varsinkin teki se syvän

vaikutuksen hänen läsnäoleviin koulutovereihinsa, joissa se suoranaisesti herätti vilkkaan harrastuksen teosofiaan ja teosofiseen kirjallisuuteen.

Väärin olisi unhottaa mainitsematta hautajaistoimitusta suorittavan papin kaunista puhetta. Hän joka tunsu vainajan elämänvakaumuksen, osotti laajasydämysyyttä ja valoisaa mieltä ottamalla puheensa lähtökohdaksi raamatunlauseen: „Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan“, jonka johdosta hän lausui muutamia tilaisuuteen soveltuvia mieleen painuvia sanoja.

U. K.

»*Taloudellinen kannatusyhdistys.*» Lisäselitykseksi toimittajan selostukseen „Tietäjän“ viime numerossa ylläm. yhdistyksestä, pyydän saada lukijaa vaivata parilla sanalla.

Kuten tunnettua, laati tätä yhdistystä varten viime (ei virallisessa) vuosikokouksessa valittu komitea sääntöehdotuksen ja lähetti sen looshien tarkastettavaksi ja muutettavaksi, jos niin hyväksi nähdään.

Ne looshit, jotka sääntöehdotuksen ovat palauttaneet, eivät ole tehneet siihen mitään muutosehdotusta, mutta on sentään loosheja, jotka eivät ole komitean olemassaoloa tunnustaneet. Mutta kun komitean takana on sentään suurin osa loosheja, päätti komitea ylläsanotun johdosta syksyllisessä kokouksessaan seuraavaa:

“Kun komitea ei ole saanut kaikkien looshien yhteistä hyväksymistä sääntöehdotukselleen, päätti kokous olla niitä lähettämättä johtokuntaan hyväksyttäväksi, olletikin, kun ne looshit, jotka eivät ole sääntöjä hyväksyneet, eivät ole silti antaneet niihin mitään oikaisuehdotusta, mutta sensijaan ovat antaneet ymmärtää, että komitea ei ole muodostunut virallisessa vuosikokouksessa, eikä ole siis heille tunnettu. Sensijaan katsoi komitea voivansa toimia sen päätöksen perusteella ensi vuosikokoukseen asti, mikä komitean suhteen tehtiin vuosikokouksen yhteydessä olevassa jälkikokouksessa ja jossa komitea juuri muodostui.

Päämiehekseen ja viralliseksi välittäjäkseen valitsi komitea Ylisihteerin, sekä perustaa se kaiken nimellisen toimintansa viimeksi mainitusta kokouksesta pidetyn pöytäkirjan 2 pykälään.

Nimekseen ottaa komitea nyt: »*Teosofien Toimeenpaneva Komitea*».

Kuten siis ylläolevasta käy selville, toimii komitea ensi vuosikokoukseen saakka sellaisena komiteana, kun mikä se nyt sinään on, ja valvoo niitä toimia, joita sillä on kunnia hoitaa niiden Teosofisen Seuran jäsenten palvelijana, jotka jollakin tavalla tahtovat viedä eteenpäin niitä pyrkimyksiä, joista mainitaan viime (ei virallisen) vuosikokouksen pöytäkirjan 2 pykälässä.

Sitte vielä pyydän saada huomauttaa, että jos kellä on jotain muistuttamista komitean toimintaa vastaan, on se tehtävä minulle, komitean puheenjohtajalle, eikä suinkaan kenellekään toiselle henkilölle. Komitea tahtoo kyllä itse vastata toiminnastaan, sillä se toimii ihan itsenäisesti, jos kohtakin yllämainittujen ohjeiden perustalla.

Rahat laatikoista ovat lähetettävät *Ylisihteerille*. (Helsingissä mukavuuden vuoksi rahastonhoitajalle, rva L. Helle'lle, Bulev. k. 7). Lähetyksistä tehdään tili „Tietäjässä“ jolloin julaistaan laatikon numero ja saapuneen summan suuruus. Kaikella kunnioituksella

E. E. Happonen.
Kapteenink. 26, porr. G. Helsinki.

Leadbeaterin kirjassa „Kuoleman jälkeinen elämä“, luetaan sivulla 57 ylhäällä: „Kuitenkin on epäämättömiä tapauksia, joissa kuolleet ovat sekaantuneet ihmisten asioihin j. n. e.“ Tämän kirjottajalle on m. m. sattunut sellainen tapaus lähes viisi vuotta takaperin. Asuin silloin samassa huoneessa erään tschekkiläisen viulunsoittajan kanssa, joka vietti niihin aikoihin hyvin epäsäännöllistä elämää, ja, huonetoverina ollen, teki oloni monesti aivan sietämättömäksi. Silloin kerran eräänä kirkkaana kuutamoyönä heräsin toverini huokailuihin ja voivotuksiin, näin hänen ryömivän polvillaan vuoteeltaan ikkunan ääreen, ojentavan rukoillen kätensä avaruuteen ja tuskallisesti äännähtelevän „Elina, Elina“, jonka jälkeen hän jälleen hiipi vuoteelleen ja nukkui. Aamulla kun kysyin häneltä jos hän muisti yöllistä tapahtumaa, sanoi hän tyttärensä Elinan, joka oli kuollut kuukausi takaperin olleen ikkunamme kohdalla ilmassa ja uhanneen toveriani sormellaan. Itse en mitään nähnyt, syystä, että sänkyni oli ikkunan pielessä, joten en voinut nähdä kadulle. Ylläolevan tapahtuman jälkeen muuttui toverini pitkäksi aikaa siivommaksi.

K. K.

Jouluostoksia tehdessänne älkää unohtako, että
Teosofinen kirja ja Tietäjä 1913
ovat tervetulleita joululahjoja sekä köyhille että rikkaille ystävillemme!
Paljon, paljon onnea kaikille jouluksi!

(Tietäjä 1912 Joulukuu N:o 12, ss. 499-502)